

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2861/2021
15.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Драгане Бољевић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Рајковић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Свети Сава“ из Пирота, чији су пуномоћници Миомир Иванковић и Душан Димитријевић, адвокати из ..., ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1595/21 од 18.08.2021. године, на седници одржаној 15.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1595/21 од 18.08.2021. године.

Образложење

Основни суд у Пироту, пресудом П1 214/19 од 26.01.2021. године, одбио је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се поништи решење о изрицању дисциплинске мере, престанка радног односа, које је донео директор тужене Основне школе „Свети Сава“ Пирот, под бр. ... од ...2019. године и решење школског одбора тужене бр. ... од ...2019. године, као незаконито и обавезе тужена да врати тужиоца на рад (став први изреке). Обавезао је тужиоца да исплати туженој на име трошкова парничног поступка износ од 106.500,00 динара, у року од осам дана од дана пријема преписа пресуде (став други изреке).

Апелациони суд у Нишу, пресудом Гж1 1595/21 од 18.08.2021. године, одбио је као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Пироту П1 214/19 од 26.01.2021. године.

Против правоснажне пресуде донете у другом, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности на основу члана 408. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код тужене на радном месту ..., са местом рада у извојеном одељењу тужене школе у селу ..., почев од 2017. године, док је у претходном периоду радио најпре у матичној школи у Пироту, а затим у селу ... Поступајући по пријави ... ББ од ...2019. године, директор тужене је донео закључак о покретању дисциплинског поступка бр. ... од ...2019. године против тужиоца, због повреде забране у виду физичког, психичког, као и сексуалног насиља и злостављања из члана 111. Закона о основама система образовања и васпитања и члана 8. Правилника о дисциплинској и материјалној одговорности тужене. Истим захтевом, тужиоцу је стављена на терет повреда забране у издвојеном одељењу тужене у селу ... у периоду од ...2018. године до ...2019. године, са ближе описаним начином извршења, на основу изјава именоване ... и њених ученика (тужба је поднета ...2019. године).

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак о одбијању тужбеног захтева тужиоца, којим је тражио да се поништи као незаконито оспорено решење о изреченој дисциплинској мери престанка радног односа, ... тужене од ...2019. године, решење школског одбора тужене од ...2019. године и обавезе тужена да врати тужиоца на рад, због чега су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

У спору из радног односа, суд, законитост оспореног решења цени са становишта правилне примене материјалног права, повреде правила поступка и чињеничног стања из оспореног решења.

Првостепено оспорено решење о престанку радног односа тужиоца од ...2019. године, донето је због учињене повреде забране физичког и психичког насиља према ученицима из члана 111. Закона о основама система образовања и васпитања, на основу члана 126, члана 162. став 1. тачка 3, члана 165. став 8, члана 166. став 5. и 6. Закона о основама система образовања и васпитања, члана 8, члана 11. став 8, 9. и 10. и члана 14. став 4. Правилника о дисциплинској и материјалној одговорности запослених код тужене, док је другостепено оспорено решење о одбијању приговора тужиоца против првостепеног решења донето на основу члана 119. став 1. тачка 13. Закона о основама система образовања и васпитања.

У конкретној ситуацији, како је то навео и оценио и другостепени суд, тужена је покренула и спровела дисциплински поступак против тужиоца поштујући нормативна решења из важећег Закона о основама система образовања и васпитања и Правилника о дисциплинској и материјалној одговорности тужене, да закључак о покретању дисциплинског поступка садржи све неопходне и битне елементе дефинисане одредбом члана 165. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања и Правилника тужене и да се тужилац о наводима из закључка изјаснио ...2019. године.

Стога, код утврђеног чињеничног стања и правилно спроведеног поступка, због учињене повреде забране из члана 111. Закона о основама система образовања и васпитања, правилно је примењено материјално право, због чега је и правилно одбијен

тужбени захтев тужиоца за поништај као незаконитих оспорених решења тужене о изрицању дисциплинске мере престанка радног односа и одбијања као неоснованог приговора тужиоца.

Неосновани су наводи ревизије којима се указује, да у закључку о покретању дисциплинског поступка нису описане дисциплинске повреде које се тужиоцу стављају на терет у погледу места, времена, начина и ученика према којима је тужилац наводно те повреде учинио, с обзиром на утврђено чињенично стање и да се ради о учињеним повредама забране у издвојеном одељењу тужене у селу ... у периоду од ...2018. године до ...2019. године. Исто тако, неосновани су наводи ревизије којима се указује, да је тужиоцу било онемогућено да се пре давања одбране упозна са наводним доказима против њега и тиме повређено право на одбрану и поступљено супротно одредбама члана 163. и члана 165. став 3. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ бр. 88/17, 27/18, 10/19, 6/20 и 129/21) и члана 7. Конвенције о престанку радног односа на иницијативу послодавца („Службени лист СФРЈ“ – међународни уговори бр. 4/84 и 7/91), с обзиром на то да је исте наводе као неосноване правилно оценио и Апелациони суд у Нишу, имајући у виду да је првостепено оспорено решење о престанку радног односа тужиоца донето тек ...2019. године, када је навео да при чињеници да и сам (тужилац) потврђује да су му тражени докази накнадно достављени и то 21.05.2019. године, да је са њима био упознат како тада, тако и у току дисциплинског поступка, а што се утврђује из садржине самог записника са расправе код тужене одржане ...2019. године, а да се при том у року од осам дана по пријему тих доказа о истима није изјаснио.

При том, како се одбија као неоснована ревизија тужиоца и наводи из ревизије нису од утицаја на другачију одлуку овог суда, имајући у виду да се у ревизији понављају и жалбени разлози и да се даљим образлагањем пресуде не би постигло ново тумачење права, то се тужилац као ревидент упућује на образложење побијане другостепене пресуде у смислу одредбе члана 414. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић